

Fahriye Abla

– Atilla Aktin · 24 Mart 2011

Hava keskin bir kömür kokusuyla dolar
Kapanırdı daha gün batmadan kapılar
Bu afyon ruhu gibi baygın mahalleden
Hayalimde tek çizgi bir sen kalmışsın sen!
Hülyasındaki geniş aydınlığa gülen
Gözlerin , dişlerin ve akpak gerdanıyla
Ne güzel komşumuzdun sen fahriye abla

Eviniz kutu gibi küçücük bir evdi
Sarmaşıklarla balkonu örtük bir evdi
Güneşin batmasına yakın saatlerde
Yıkanırdı gölgesi kuytu bir derede
Yaz kış yeşil bir saksı ıtır pencerede
Bahçede akasyalar açardı baharla
Ne şirin komşumuzdun fahriye abla

Önce upuzun sonra kesik saçın vardı
Tenin buğdaysı , boyun bir başak kadardı
İçini gıcıklardı bütün erkeklerin
Altın bileziklerle dolu bileklerin
Açılırdı rüzgarda kısa eteklerin
Açık saçık şarkılar söyledin en fazla
Ne çapkın komşumuzdun sen fahriye abla

Gönül verdin derlerdi o delikanlıya
En sonunda varmışsın bir erzincanlıya
Bilmem şimdi hala bu ilk kocandamısın
Hala dağları karlı erzincandamısın
Bırak geçmiş günleri gönlüm hatırlasın
Hatırada kalan şeyler değişmez zamanda
Ne vefalı komşumuzdun sen fahriye abla

Ahmet Muhip DRANAS